

bør være, som Staten paa sin Side maa bringe for at opretholde Stutteriet, derom herfter der forskjellige Anskuelser blandt de Medlemmer, der udgjøre Flertallet. Nogle af disse tro, at det Minimum af 2,000 Rbd., som Lovforslaget fastsætter for Forpagtningsafgiften, er alt for lavt, og foreslaa derfor dette Minimum sat til 4,000 Rbd. Andre (Nee og Scavenius) finde, at selv om Forpagtningsafgiften ikke sættes højere end til 2,000 Rbd. aarlig, er dog det Offer, som Staten kommer til at bringe, kun forholdsvis ringe i Sammenligning med den Nytte, som Stamstutteriet dog muligvis kan bringe Landets Hesteavl; de frygte, at man ved at forhøje Afgiften til 4,000 Rbd. vil gjøre det særdeles vanskeligt, om ikke umuligt, at føre Lovforslagets Bestemmelser ud i Livet. — Efter Dplysninger, som Indenrigsministeren har meddelt Udvalget, tror man uden Skade at kunne foreslaa de 15,000 Rbd., som agtes anvendte til forskjellige Ombyggningsarbejder dels ved Stutteriet, dels ved Trollesminde, nedsatte med 3,000 Rbd.

Mindretallet (Bonloff, Søs Sørensen og Søren Sørensen) kan i Modsetning til Flertallet ikke tro, at Stamstutteriet nogensinde vil komme til at udøve nogensomhelst gavnlig Indflydelse paa Landets Hesteavl, og kan derfor ikke følge Regjeringen og Flertallet i den foreslaaede Ordning, thi derved vedbliver Staten jo, om end indirekte, at give et ikke ganske ubetydeligt aarligt Tilskud i en lang Række af Aar til Stutteriet. Vi ere fremdeles af den Formening, at Staten helst maa stille sig af med saavel Stutteriet som dets Bygninger og Torder, og det saameget desto mere, som den samme Tanke jo har fundet sit Udtryk ved Afstemninger i Rigsdagen og særlig sidste Aar i Folkethinget.

Stuttelig tillade vi os at henvise til den Beretning om Hestebestandens formentlige Værdi paa Stutteriet, der er Udvalget tilstillet af Regjeringen, og som findes trykt som Bilag til nærværende Betænkning.

I Henhold til Foranstaaende stilles følgende Ændringsforslag:

Til § 1.

Af Udvalgets Mindretal (Bonloff, Søs Sørensen og Sørensen):

1) I 1ste Linie forandres: „ophører fra“ til: „nedlægges den“, efter „1871“ sættes „“, og Resten af Paragrafen udgaar.

Bedtages dette Forslag, bortfalde §§ 2—5.

Til § 2.

Af Udvalgets Flertal (Clausager, B. Holm, S. Sørensen, Kjær, P. Pedersen, Nee og Scavenius):

2) I 1ste Linie udgaa Ordene: „forinden 1ste Februar 1871“.

Til § 3.

Af Udvalgets Mindretal (Clausager, B. Holm, S. Sørensen, Kjær og P. Pedersen):

3) I 14de Linie forandres: „2,000“ til: „4,000“.

Underændringsforslag til Nr. 3 af Nee og Scavenius:

4) Istedetfor „4,000“ sættes: „3,000“.

Til § 5.

Af Udvalgets Flertal under Nr. 2:

5) Der tilføies som et nyt Stykke:

„Efter en saadan Opsigelse, bliver Stutteriet at opløse og Hestebestandens at sælge i Overensstemmelse med Forskrifterne i Lov af 3die Mai 1867 § 3, hvorhos Eiendommen bortselges samlet eller i Parceller paa den for Statskassen fordelagtigste Maade.“

Til § 6.

Af Udvalgets Mindretal under Nr. 1:

6) Paragrafen affattes saaledes:

„Stutteriets Hestebestand sælges i Overensstemmelse med Forskrifterne i Lov af 3die Mai 1867 § 3. Driften af den til Stutteriet hørende Avling forfættes for Statskassens Regning indtil 1ste April 1872, da den afgives til Domænebestyrrelsen for at sælges tilligemed Hilerødsholm.“

Bedtages dette Forslag, bortfalder § 7.